

Един дъждовен ден

М Кристина Бътлър • Илюстрации Тина Макнотън

Издателство „Фюм“

Кан-чук-трон! Трон-чук-кан! Чук-чук-кан!
Малкото таралежче отвори очи. Дъжд ли беше това?
– Ура! Навън вали! – скочи радостно Ежко. –
Ще си облека новия гъждобран, ще си сложа шапката
и ботушите, ще си взема любимия чадър и излизам!

Ежко нахлузи бързо новите си ботуши, грабна новия си чадър на точки и изскочи навън.

Щрак! – и той отвори чадъра.

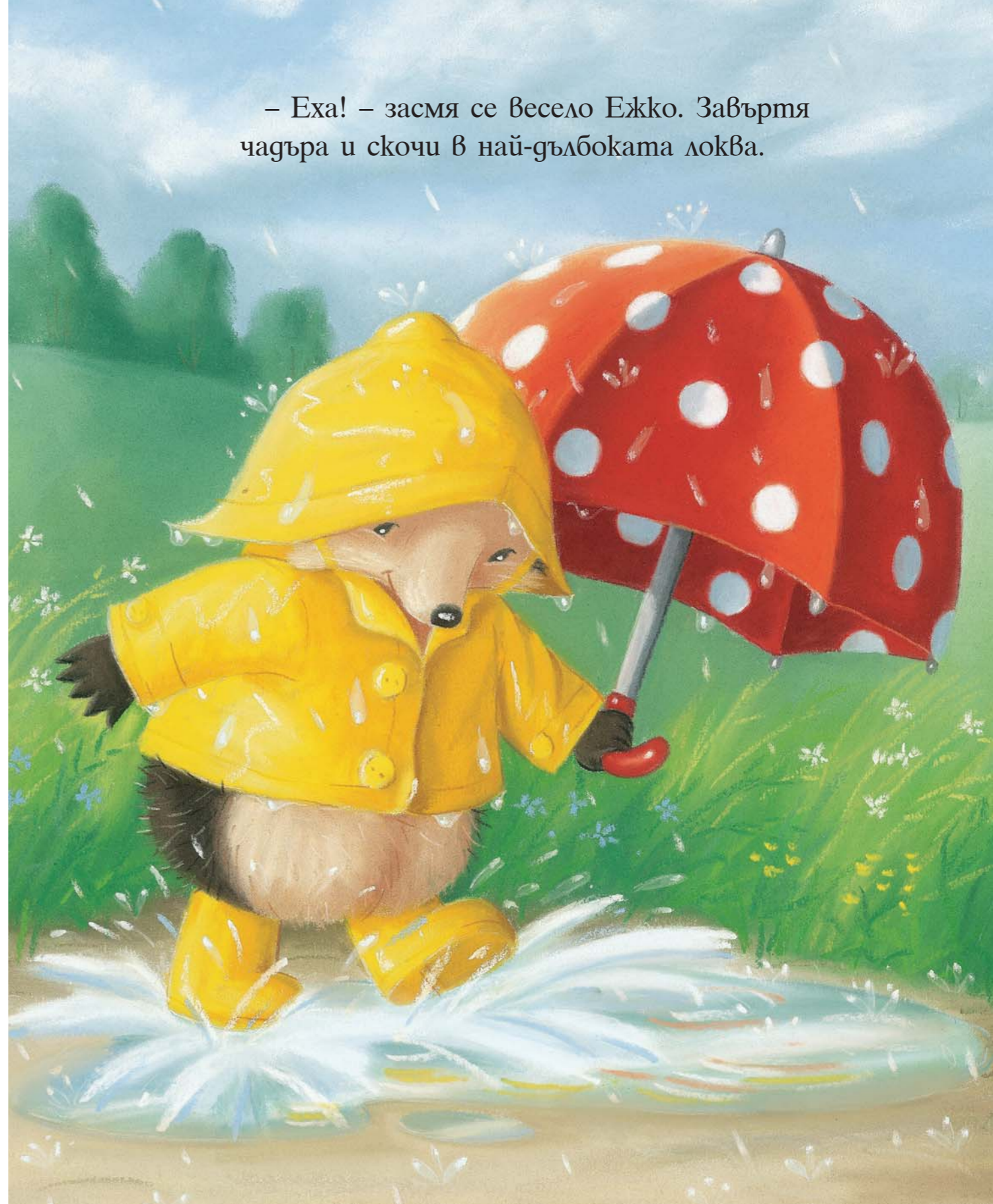
Кап-кап-пльок!

Кап-кап-пльок!

Дъждовните капчици почукваха по чадъра и се пръскаха наоколо.

– Еха! – засмя се весело Ежко. Завъртя чадъра и скочи в най-дълбоката локва.

– Има ли място за
мен под твоя чадър? –
чу се тъничко гласче. –
Целият съм мокър!

– Леле! Вир-вода си, Къртичко!
Ето, вземи моя чадър. Но защо си
навън в това време?

– Къщата ми се напълни с вода –
отвърна тъжно Къртичко. – Сега
трябва да намеря ново място,
на което да си изкопая дупка.

– Ще дойда с теб да потърсим
заедно – предложи Ежко.

– Благодаря! – усмихна се
с благодарност къртичето.